

Bestrider moderen derimod, at der har været et seksuelt forhold, og fastholder manden sin påstand, må sagen indbringes for retten, jf. § 13, nr. 2 og 4. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at statsamtet efter omstændighederne - og med moderens samtykke - iværksætter retsgenetiske undersøgelser af, om den pågældende mand er barnets far. Vedgår moderen på baggrund af disse undersøgelser at have haft seksuelt forhold til manden, kan sagen fortsætte i statsamtet.

Efter bestemmelsens *stk. 2* skal en mand, der inden for de sidste 10 måneder før fødslen har været gift med barnets mor uden at være separeret, snarest muligt have skriftlig meddelelse om barnets fødsel med vejledning om sin ret efter *stk. 1* til at få prøvet faderskabsspørgsmålet. Det gælder dog ikke, hvis han allerede er part i sagen, f.eks. fordi moderen har oplyst ham som faderskabsmulighed.

Bestemmelsen gælder kun for ægtemænd. Det følger imidlertid af princippet i § 6, *stk. 1*, at også samlevere m.v. - ved over for statsamtet at anmode om, at der rejses faderskabssag - i almindelighed vil kunne få oplyst, om den pågældende kvinde har født et barn.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.8.

Til § 7

Bestemmelsen regulerer statsamtets pligt til af egen drift at rejse faderskabssag.

Efter *stk. 1* skal statsamtet altid rejse faderskabssag, hvis faderskab ikke er registreret i forbindelse med barnets fødsel, jf. §§ 1-3, og der ikke er rejst sag af andre, jf. §§ 4-6.

Der vil efter § 33, *stk. 1*, blive fastsat regler om, at ministerialbogsføreren m.v. i alle tilfælde, hvor faderskabet ikke registreres i forbindelse med registreringen af barnets fødsel, skal sende en kopi af fødselspapirerne direkte til statsamtet.

Efter *stk. 2* gælder, at faderskabet, hvis barnet er død, kun skal søges fastslået, såfremt moderen eller nogen, som har retlig interesse i det, anmoder om det. Det afgørende er, om barnet lever på det tidspunkt, hvor sagen kan afsluttes. Bestemmelsen kan således også anvendes til at henlægge en allerede rejst faderskabssag, hvis barnet dør under behandlingen af sagen.

En retlig interesse (for andre end moderen) i at få faderskabet fastslået kan navnlig være af arvemæssig karakter, f.eks. hvor et barn, der ved testamente er indsat som arving, fødes levende, men herefter dør. I sådanne tilfælde vil det kunne være afgørende for de arveretlige spørgsmål, hvem der er barnets far.

Sagens behandling

Til § 8

Bestemmelsen regulerer, i hvilke tilfælde moderen skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far.

Efter *stk. 1* er pligten som udgangspunkt ubetinget. Der er således ikke hjemmel for at statsamtet til skønmæssigt at fritage moderen for at afgive oplysning, heller ikke i tilfælde som nævnt i § 10, hvor afgørende hensyn taler imod, at den pågældende mand bliver barnets far. Oplysningspligten gælder også i de tilfælde, hvor moderen ønsker at bortadoptere barnet.

I *stk. 2* opregnes to undtagelser til hovedreglen om moderens oplysningspligt.

Efter *1. pkt.* gælder oplysningspligten i *stk. 1* ikke ved anerkendelse efter § 14, *stk. 1*. Det gælder, uanset om anerkendelsen afgives før eller efter barnets fødsel.

Ønsker moderen og en mand således at anerkende faderskabet efter den nævnte bestemmelse, skal der ikke gives oplysninger om moderens seksuelle forhold i konceptionsperioden, og statsamtet skal ikke stille spørgsmål herom.

Efter *2. pkt.* gælder endvidere, at moderen som udgangspunkt er fritaget for oplysningspligt, hvis der rejses faderskabssag efter, at faderskab er registreret efter §§ 1 eller 2 eller efter § 3, jf. § 14, *stk. 1*, eller faderskabet efter barnets fødsel er anerkendt efter § 14, *stk. 1*. Bestemmelsen har til formål at beskytte den mor, der lever i et ægteskab eller samlivsforhold m.v., mod at skulle give oplysninger om sine seksuelle forhold til andre mænd.

Fritagelsen for oplysningspligten er imidlertid betinget. Fastslås det således under faderskabssagen, at den mand, der er registreret som far, ikke er barnets far, har moderen oplysningspligt. I disse tilfælde vil det følge af de retsgenetiske undersøgelser m.v., at moderen må have haft seksuelt forhold til andre mænd i konceptionsperioden. Tilsvarende gælder fritagelsen ikke, hvis det af andre grunde må anses for væsentligt bestyrket, at den registrerede mand ikke er barnets far.

I *stk. 3* bestemmes det, at moderen, såfremt hun ikke giver oplysninger efter *stk. 1*, under et møde i statsamtet skal vejledes om, hvilken betydning dette vil kunne have for hende og barnet.

En overtrædelse af oplysningspligten efter *stk. 1* er således ikke sanktioneret med straf. Samtalen i statsamtet har derimod til formål - gennem en klagøring af, hvilken betydning det senere vil kunne have for hende og barnet ikke at vide, hvem der er barnets far - at motivere moderen til frivilligt at give oplysning om faderskabsmulighederne. Det må i den forbindelse